

Sygn. akt IV K 93/17

WYROK ŁĄCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25.04.2017r.

Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi - Północ w Warszawie w IV Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSR Katarzyna Religa

Protokolant: Katarzyna Łuczak

w obecności Prokuratora: Aleksandry Krasuskiej Szewczak

po rozpoznaniu na rozprawie głównej w dniu 25.04.2017r.

sprawy **H. K. (1)**

syna T. i A. z d. S.

ur. (...) w W.

skazanego prawomocnymi wyrokami:

1. Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi Północ w IV Wydziale Karnym z dnia 20 listopada 2013 roku, prawomocnym z dniem 20 października 2014 roku, sygn. akt **IV K 753/12** za przestępstwo z art. 13 § 2 k.k. w zw. z art. 280 § 1 k.k. w zb. z art. 157 § 1 k.k. w zw. z art. 57a § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. popełnione w dniu 23 lipca 2012 r. na karę 3 (trzech) lat pozbawienia wolności na poczet której zaliczono okres rzeczywistego pozbawienia wolności od dnia 23 lipca 2012 roku do dnia 06 grudnia 2012 roku, który to wyrok został następnie zmieniony wyrokiem Sądu Okręgowego Warszawa Praga w Warszawie VI Wydział Odwoławczy w ten sposób, że przyjęto kwalifikację prawną czynu z art. 158 § 1 kk oraz złagodzone skazanemu karę do 1 (jednego) roku pozbawienia wolności; Kara pozbawienia wolności została wykonana w całości od dnia 01.02.2016r. do dnia 25.08.2016r.;

2. Sądu Rejonowego dla Warszawy – Żoliborza w Warszawie w IV Wydziale karnym z dnia 14 stycznia 2015r., prawomocnym z dniem 22 stycznia 2015r., sygn. akt **IV K 218/13** za przestępstwo z art. 279 § 1 k.k. popełnione w nocy z 7 na 8 marca 2013r. na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 3 lat tytułem próby; oraz na podstawie art. 71 § 1 k.k. wymierzono karę grzywny w wymiarze 100 stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki dziennej na 10 złotych; na poczet której zaliczono okres rzeczywistego pozbawienia wolności od dnia 08 marca 2013r. do dnia 09 marca 2013r., zaś postanowieniem Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi – Północ w Warszawie IV Wydział Karny z dnia 17 grudnia 2015 roku, sygn. akt IV Ko 2956/15 zarządzono wykonanie kary 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności. Kara pozbawienia wolności wykonywana od dnia 25.08.2016r. do dnia 19.02.2018r.;

3. Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi – Północ w Warszawie w IV Wydziale Karnym z dnia 02 czerwca 2015r., prawomocnym z dniem 11 lipca 2015r., sygn. akt **IV K 310/15** za przestępstwo z art. 178a § 1 k.k. popełnione w dniu 20 kwietnia 2015r. na karę grzywny w wymiarze 100 stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki dziennej na 30 złotych, na poczet której zaliczono okres rzeczywistego pozbawienia wolności od dnia 20 kwietnia 2015r. do dnia 21 kwietnia 2015r. oraz orzeczono zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 2 (dwóch) lat i świadczenie pieniężne w kwocie 500 złotych;

4. Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi – Północ w Warszawie w IV Wydziale Karnym z dnia 03 września 2015r., prawomocnym z dniem 08 października 2015r., sygn. akt **IV K 421/15** za 2 przestępstwa z art. 190 § 1 k.k. tj.:

- opisane w ppkt I i popełnione w dniu 23 lutego 2015 roku,

- opisane w ppkt II i popełnione w dniu 24 lutego 2015 roku,

za które na mocy art. 91 § 1 k.k. wymierzono karę 6 miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cel społeczny w wymiarze 20 godzin w stosunku miesięcznym. Kara ograniczenia wolności nie została wykonana.

Orzeka

I. na podstawie art. 85 k.k., art. 86 § 1 k.k. w zw. z art. 569 § 1 k.p.k. w zw. z art. 4 § 1 kk orzeczone w wyrokach opisanych w pkt 1 i 2 jednostkowe kary pozbawienia wolności łączy i wymierza **H. K. (1)** karę łączną 2 (dwa) lata i 5 (pięć) miesięcy pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 577 k.p.k. na poczet orzeczonej w pkt I kary łącznej pozbawienia wolności zalicza skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie o sygn. akt IV K 753/12- kara odbyta w całości oraz w sprawie IV K 218/13 od dnia 08 marca 2013r. do dnia 09 marca 2013r. oraz od dnia 25 sierpnia 2016r. do dnia 25 kwietnia 2017r.;

III. w pozostałym zakresie wyżej wymienione wyroki podlegają odrębnemu wykonaniu;

IV. na podstawie art. 572 k.p.k. umarza postępowanie co do wyroków opisanych w pkt 3 i 4;

V. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwalnia skazanego od ponoszenia kosztów sądowych związanych z wydaniem wyroku łącznego.

IV K 93/17

UZASADNIENIE

H. K. (1) skazany został wyrokami:

5. Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi Północ w IV Wydziale Karnym z dnia 20 listopada 2013 roku, prawomocnym z dniem 20 października 2014 roku, sygn. akt **IV K 753/12** za przestępstwo z art. 13 § 2 k.k. w zw. z art. 280 § 1 k.k. w zb. z art. 157 § 1 k.k. w zw. z art. 57a § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. popełnione w dniu 23 lipca 2012 r. na karę 3 (trzech) lat pozbawienia wolności na poczet której zaliczono okres rzeczywistego pozbawienia wolności od dnia 23 lipca 2012 roku do dnia 06 grudnia 2012 roku, który to wyrok został następnie zmieniony wyrokiem Sądu Okręgowego Warszawa Praga w Warszawie VI Wydział Odwoławczy w ten sposób, że przyjęto kwalifikację prawną czynu z art. 158 § 1 kk oraz złagodząco skazanemu karę do 1 (jednego) roku pozbawienia wolności; Kara pozbawienia wolności została wykonana w całości od dnia 01.02.2016r. do dnia 25.08.2016r.;

6. Sądu Rejonowego dla Warszawy – Żoliborza w Warszawie w IV Wydziale karnym z dnia 14 stycznia 2015r., prawomocnym z dniem 22 stycznia 2015r., sygn. akt **IV K 218/13** za przestępstwo z art. 279 § 1 k.k. popełnione w nocy z 7 na 8 marca 2013r. na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 3 lat tytułem próby; oraz na podstawie art. 71 § 1 k.k. wymierzono karę grzywny w wymiarze 100 stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki dziennej na 10 złotych; na poczet której zaliczono okres rzeczywistego pozbawienia wolności od dnia 08 marca 2013r. do dnia 09 marca 2013r., zaś postanowieniem Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi – Północ w Warszawie IV Wydział Karny z dnia 17 grudnia 2015 roku, sygn. akt IV Ko 2956/15 zarządziło wykonanie kary 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności. Kara pozbawienia wolności wykonywana od dnia 25.08.2016r. do dnia 19.02.2018r.;

7. Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi – Północ w Warszawie w IV Wydziale Karnym z dnia 02 czerwca 2015r., prawomocnym z dniem 11 lipca 2015r., sygn. akt **IV K 310/15** za przestępstwo z art. 178a § 1 k.k. popełnione w dniu 20 kwietnia 2015r. na karę grzywny w wymiarze 100 stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki dziennej na

30 złotych, na poczet której zaliczono okres rzeczywistego pozbawienia wolności od dnia 20 kwietnia 2015r. do dnia 21 kwietnia 2015r. oraz orzeczono zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 2 (dwóch) lat i świadczenie pieniężne w kwocie 500 złotych;

8. Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi – Północ w Warszawie w IV Wydziale Karnym z dnia 03 września 2015r., prawomocnym z dniem 08 października 2015r., sygn. akt **IV K 421/15** za 2 przestępstwa z art. 190 § 1 k.k. tj.:

- opisane w ppkt I i popełnione w dniu 23 lutego 2015 roku,

- opisane w ppkt II i popełnione w dniu 24 lutego 2015 roku,

za które na mocy art. 91 § 1 k.k. wymierzono karę 6 miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cel społeczny w wymiarze 20 godzin w stosunku miesięcznym. Kara ograniczenia wolności nie została wykonana.

Sąd zważył, co następuje:

Na wstępie wskazać należy, iż zgodnie z treścią art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 2015, poz. 396) przepisów rozdziału IX ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny (art. 85 - 92 k.k.), w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie stosuje się do kar prawomocnie orzeczonych przed dniem w życie niniejszej ustawy, chyba że zachodzi konieczność orzeczenia kary łącznej w związku z prawomocnym skazaniem po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy, tj. po dniu 01 lipca 2015 r. Mając na uwadze, iż ostatni wyrok skazujący wydany w stosunku do skazanego H. K. (1), tj. wyrok Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi – Północ w Warszawie w IV Wydziale Karnym z dnia 03 września 2015 r. sygn. akt IV K 421/15, uprawomocnił się w dniu 08 października 2015 r., w tym mając na uwadze treść wyroku Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 15 czerwca 2016 r. sygn. akt II AKA 85/16, przy rozpoznaniu wniosku o wydanie wyroku łącznego w niniejszej sprawie zgodnie z treścią art. 4 § 1 k.k., Sąd dochodząc do przekonania, że względniejsze są przepisy w brzmieniu wcześniej obowiązującym stosował przepisy rozdziału IX ustawy z dnia 06 czerwca 1997 r. Kodeks Karny (art. 85 k.k. – 92 k.k.) w brzmieniu uprzednio obowiązującym, a więc przed wejściem w życie z dniem 01 lipca 2015 r. ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw.

W przedmiotowej sprawie wyrokiem o sygn. IV K 310/15 wymierzono karę grzywny, która nie podlegała łączeniu z innymi wymierzonymi karami.

W sprawie o sygn. akt IV K 421/15 z kolei, wymierzono skazanemu karę ograniczenia wolności. Kara ta nie została dotąd jeszcze wykonana. Postępowanie w tej sprawie zostało zawieszono z uwagi na pozbawienie wolności skazanego. W ocenie Sądu połączenie tej sprawy ze sprawą, w której kara jeszcze nie została wykonana tj. IV K 218/13 i wymierzenie kary łącznej pozbawienia wolności, byłoby dla skazanego mniej korzystne niż połączenie ze sprawą o sygn. IV K 753/12. Należy dać skazanemu szansę na dobrowolne wykonanie kary ograniczenia wolności, która jest karą o charakterze wolnościowym. Sąd zastosowano przepisy obowiązujące poprzednio.

Zgodnie z art. 85 k.k. jeżeli sprawca popełnia dwa lub więcej przestępstw zanim zapadł pierwszy, chociażby nieprawomocny wyrok co do któregośkolwiek z nich i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu Sąd orzeka karę łączną biorąc za podstawę kary osobno wymierzone za zbiegające się przestępstwa. Zgodnie z art. 570 k.p.k. Sąd wydaje wyrok łączny z urzędu lub na wniosek skazanego albo Prokuratora, przy czym orzekając na wniosek skazanego Sąd nie jest związany treścią złożonego wniosku i bierze pod uwagę także wyroki, niepowołane we wniosku, a znane Sądowi z urzędu (tak wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 24 kwietnia 2007 roku, sygn. akt II AKA 52/07, LEX 330999). Analizując przesłanki formalne warunkujące możliwość połączenia kar orzeczonych we wskazanych wyżej wyrokach i orzeczenia kary łącznej Sąd miał na uwadze treść uchwały Sądu Najwyższego z 25 lutego 2005 r. I KZP 36/04 (OSNKW 2005/2/13), zgodnie z którą zawarty w art. 85 k.k. zwrot „zanim zapadł pierwszy wyrok” odnosi się do pierwszego chronologicznie wyroku, który zapadł przed popełnieniem przez sprawcę kolejnego (kolejnych) przestępstwa”.

Uwzględniając powyższe należy wskazać, iż pierwszym wyrokiem wydanym wobec H. K. (1) był wyrok Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi Północ w IV Wydziale Karnym z dnia 20 listopada 2013 roku wydany w sprawie IV K 753/12 (pkt 1). Orzeczona tym wyrokiem kara pozbawienia wolności podlega połączeniu z karą pozbawienia wolności orzeczoną wobec skazanego wyrokiem Sądu Rejonowego dla Warszawy – Żoliborza w Warszawie w IV Wydziale Karnym z dnia 14 stycznia 2015 roku w sprawie o sygn. akt IV K 218/13 (pkt 2). H. K. (1) dopuścił się bowiem przestępstwa objętego wyrokiem w sprawie IV K 218/13 w nocy z 7 na 8 marca 2013 roku, a więc zanim zapadł wyrok Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi – Północ w Warszawie w IV Wydziale Karnym w sprawie IV K 753/12 tj. przed dniem 20 listopada 2013 roku. W obydwu sprawach orzeczono wobec skazanego kary bezwzględne pozbawienia wolności. Należy bowiem zaznaczyć, że o ile w sprawie o sygn. akt IV K 218/13 kara pozbawienia wolności orzeczona została z warunkowym zawieszeniem jej wykonania to jednakże w późniejszym czasie postanowieniem z dnia 17 grudnia 2015r. zarządzono następnie jej wykonanie. Stosownie zatem do wyroku Sądu Najwyższego z dnia 16 stycznia 2009 roku, sygn. akt IV KK 273/08 (Biul. PK 2009/3/28) karę taką w toku postępowania o wydanie wyroku łącznego należy postrzegać jako karę bezwzględnego pozbawienia wolności. Mając zatem powyższe na uwadze Sąd uznał, iż w niniejszej sprawie istnieją przesłanki do połączenia jednostkowych kar pozbawienia wolności orzeczonych jedynie wyrokami: Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi Północ w IV Wydziale Karnym z dnia 20 listopada 2013 roku wydany w sprawie IV K 753/12 (pkt 1) i Sądu Rejonowego dla Warszawy – Żoliborza w Warszawie w IV Wydziale Karnym z dnia 14 stycznia 2015 roku w sprawie o sygn. akt IV K 218/13 (pkt 2) i orzeczenia wobec skazanego H. K. (1) kary łącznej pozbawienia wolności.

Zgodnie z art. 86 § 1 k.k. Sąd wymierza karę łączną w granicach od najwyższej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa (zasada absorpcji) do ich sumy (zasada kumulacji). Z przepisu tego wynika, że Sąd może zastosować zasadę asperacji.

Rozważając, która z zasad powinna być zastosowana wobec skazanego Sąd kierował się m. in. także poglądami wyrażonymi w orzecznictwie Sądu Najwyższego. W jednym z orzeczeń Sąd Najwyższy stwierdził, że: „Wydając wyrok łączny Sąd orzekający powinien rozważyć przede wszystkim, czy pomiędzy poszczególnymi czynami, za które wymierzono te kary, istnieje ścisły związek podmiotowy lub przedmiotowy, czy też związek ten jest dość odległy lub w ogóle go brak, a ponadto powinien rozważyć, czy okoliczności, które zaistniały już po wydaniu poprzednich wyroków przemawiają za korzystnym lub niekorzystnym ukształtowaniem kary łącznej” (wyrok SN z dnia 25.10.1983 r., IV KR 213/83 OSNKW 1984, z. 5-6 poz. 65). Stosownie zaś do wyroku Sądu Najwyższego z dnia 12.09.1985 r., II KR 245/85, OSNKW 1986/5-6/39, istotne kryterium mające wpływ na wymiar kary łącznej w wyroku łącznym stanowi zachowanie się skazanego w zakładzie karnym albo w środowisku, w którym znajduje się po prawomocnym skazaniu poszczególnymi wyrokami. Sąd rozpoznający sprawę uwzględnił również pogląd, zgodnie z którym orzeczenie kary łącznej nie musi przynosić skazanemu korzyści, to jest orzeczenia kary łącznej w wymiarze niższym od arytmetycznej sumy poszczególnych kar, czy też poprzez zastosowanie zasady absorpcji.

Przy wymiarze kary łącznej Sąd rozważył zatem stopień związku podmiotowo – przedmiotowego pomiędzy poszczególnymi czynami, za które wymierzono kary podlegające łączeniu. Należy wskazać, że przestępstwa objęte wyrokami wskazanymi w pkt 1 i 2 o ile zostały skierowane przeciwko tym samym rodzajowo dobrom prawnym, tj. przeciwko mieniu, to jednak skazany dopuścił się ich na przestrzeni znacznego, bowiem ponad 7 miesięcznego okresu czasu. Z uwagi na powyższe okoliczności stwierdzić należy, że brak jest ścisłego związku podmiotowo - przedmiotowego, co przemawia przeciwko orzekaniu kary łącznej na zasadzie absorpcji.

Wymierzając H. K. (1) karę łączną Sąd uwzględnił także treść dotyczących go opinii z Aresztu Śledczego W. - S.. Należy wskazać, że zachowanie skazanego w warunkach izolacji ocenione zostało jako przeciętne. Skazany podczas swojego pobytu był dwukrotnie karany dyscyplinarnie. Nagradzany był przy tym za prezentowane zachowanie oraz prawidłowe wykonywanie obowiązków wynikających z zatrudnienia. Swoim zachowaniem i postawą nie stwarza trudności wychowawczych, przestrzega przepisów porządkowych, oraz nie jest związany z podkulturą przestępczą. Jednocześnie do położonych odnosi się zgodnie z wymogami regulaminu. Na temat popełnionych przestępstw wypowiada się krytycznie. Nadto wobec skazanego nie stosowano dotychczas środków przymusu bezpośredniego oraz

nie zanotowano przypadków agresji czy samoagresji. Ukończył kurs zawodowy tapicera. Zatrudniony jest nieodpłatnie w charakterze korytarzowego w oddziale mieszkalnym i z powierzonych obowiązków wywiązuje się prawidłowo. Biorąc powyższe pod uwagę należy wskazać, że nadesłana opinia jest dla skazanego średnio korzystna. Ta okoliczność przemawiała zatem za orzeczeniem wobec niego kary łącznej na zasadzie zbliżonej do kumulacji.

Przy wymiarze kary łącznej Sąd miał również na względzie dotychczasowy sposób życia H. K. (2). Należy wskazać, że skazany karany był za przestępstwa przeciwko mieniu, które to czyny charakteryzują się przeciwieństwem znacznym stopniem szkodliwości społecznej. Co więcej właśnie kary wymierzone za te czyny zostały objęte węzłem kary łącznej. Przeciwnie zastosowaniu zasady całkowitej absorpcji przemawia zatem dotychczasowy sposób życia skazanego, który wynika z informacji z K. (k. 15 – 16, 46 – 47, 92 - 93). Wymierzone wobec skazanego kary nie spowodowały u niego refleksji nad swoim postępowaniem i nabrania respektu dla wartości chronionych przez obowiązujący porządek prawny co skutkowało między innymi zarządzaniem wykonania kary uprzednio warunkowo zawieszanej. Dotychczasowy sposób życia skazanego świadczy tym samym o znacznym stopniu jego demoralizacji i zdaniem Sądu wymaga długiego okresu jego resocjalizacji w warunkach izolacji od społeczeństwa. W ocenie Sądu kara łączna wymierzona na zasadzie całkowitej absorpcji nie spełniłaby swoich funkcji w zakresie prewencji indywidualnej i ogólnej, a także nie byłaby sprawiedliwa w odczuciu społecznym, gdyż prowadziłaby do nieuzasadnionego „premiowania” skazanego i nadmiernej redukcji orzeczonych wobec niego kar. Należy przy tym zauważyć, iż Sądy orzekające w poszczególnych sprawach, w których w/w został skazany dostosowały wymiar kary nie tylko do celów prewencyjnych, ale także do stopnia winy i społecznej szkodliwości czynów jakich się skazany dopuścił. Tym samym przyzmat oceny dotychczasowego przebiegu okresu wykonywania poszczególnych kar jednostkowych nie jest ze względów oczywistych dla skazanego korzystny. Ponadto należy mieć na uwadze, że decydujące znaczenie przy wymiarze kary łącznej mają w szczególności cele zapobiegawcze i wychowawcze jakie ma odnieść kara w stosunku do osoby skazanego. Analiza dotychczasowego sposobu życia skazanego nie pozwala postawić wobec niego pozytywnej prognozy kryminologicznej. Skazany mimo udzielonego mu przez wymiar sprawiedliwości ostrzeżenia i szansy poprawy nie zmienił swojego postępowania i powracał na drogę przestępstwa. Rodzaj popełnionych przez skazanego przestępstw przemawia także za przyjęciem, że ogół jego przestępczej działalności charakteryzuje wysoki stopień społecznej szkodliwości. Jednocześnie wskazać należy, że instytucja kary łącznej nie jest i nie może być formą automatycznego łagodzenia odpowiedzialności karnej, albowiem trudno przyjąć, aby zasadnym było premiowanie skazanego ulgą za to, że dopuścił się przestępstw. Tym samym całkowicie nieuzasadnione byłoby zatem wymierzenie skazanemu kary zbliżonej do dolnego progu wymiaru kary łącznej, gdyż w istocie prowadziłoby to do darowania skazanemu części kar. W tych okolicznościach redukcja kar poprzez stosowanie absorpcji w szerokim zakresie stanowiłoby nadużycie instytucji kary łącznej, która służy przeciwieństwu ograniczeniu odpowiedzialności karnej sprawcy, lecz rzeczywistemu oddaniu zawartości kryminalnej czynów jakich dopuścił się w swoim życiu. W tym miejscu należy podkreślić również, że kara łączna nie powinna być postrzegana jako instytucja mająca działać na korzyść skazanego, lecz być instytucją gwarantującą racjonalną politykę karania w stosunku do sprawcy wielości przestępstw. Wszystkie powyższe okoliczności dotyczące trybu życia skazanego świadczą zdaniem Sądu o znacznym stopniu demoralizacji skazanego, w konsekwencji również przemawiają przeciw stosowaniu przy wymiarze kary łącznej zasady absorpcji.

Reasumując wszystkie podniesione powyżej okoliczności Sąd uznał, iż wymierzona kara łączna 2 lat i 5 miesięcy pozbawienia wolności będzie karą adekwatną do całościowego zachowania skazanego, skłoni go też do poczynienia rzeczywistej refleksji nad własnym postępowaniem i uświadomi mu nieopłacalność wchodzenia w konflikty z prawem. Kara taka będzie też zdaniem Sądu karą sprawiedliwą w odczuciu społecznym, spełni swoje cele w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. W ocenie Sądu kara łączna pozbawienia wolności wymierzona na zasadzie absorpcji, nie spełniłaby swoich funkcji w zakresie prewencji indywidualnej i ogólnej, a przede wszystkim nie byłaby sprawiedliwa w odczuciu społecznym. Należy jeszcze raz zauważyć, iż Sądy orzekające w poszczególnych sprawach, w których H. K. (1) został skazany dostosowały wymiar kary nie tylko do celów prewencyjnych, ale także do stopnia winy i społecznej szkodliwości czynów. Sąd wydający obecnie wyrok łączny nie jest uprawniony do ponownego rozważania tych okoliczności, które legły u podstaw wymiaru kar w osądzonych sprawach.

Na podstawie art. 577 k.p.k. na poczet orzeczonej kary łącznej 2 lat i 5 miesięcy pozbawienia wolności Sąd zaliczył skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie o sygn. akt IV K 753/12 – kara odbyta w całości od 01.02.2016r. do dnia 25.08.2016r oraz w sprawie o sygn. akt IV K 218/13 od dnia 08 marca 2013r. do 09 marca 2013r. oraz od dnia 25 sierpnia 2016r. do dnia 25 kwietnia 2017r.

Sąd ustalił również, że pozostałe rozstrzygnięcia zawarte w połączonych wyrokach podlegają odrębnemu wykonaniu.

Na podstawie art. 572 k.p.k. wobec braku warunków do objęcia wyrokiem łącznym wyroków: Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi – Północ w Warszawie w IV Wydziale Karnym z dnia 02 czerwca 2015r. w sprawie o sygn. akt IV K 310/15 (pkt 3) oraz Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi – Północ w Warszawie w IV Wydziale Karnym z dnia 03 września 2015r., w sprawie o sygn. akt IV K 421/15 (pkt 4) Sąd w tym zakresie postępowanie umorzył.

Biorąc pod uwagę fakt, iż skazany H. K. (1) odbywa karę pozbawienia wolności Sąd zwolnił go od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych związanych z wydaniem wyroku łącznego.